

نسل دوم

هاوارد فاست

خسرو همایون پور

انتشارات معین
تهران، ۱۳۸۱

فهرست مطالب

۷	درباره نویسنده کتاب
۱۱	بخش نخست . به آغوش خانواده
۱۲۱	بخش دوم . وداع
۱۸۹	بخش سوم . به سوی مصر
۲۰۹	بخش چهارم . پیوند دوباره
۳۱۵	بخش پنجم . سفر به نیویورک
۳۶۱	بخش ششم . خیابان خواب
۴۰۷	بخش هفتم . بازگشت به میهن

بنام خدا

درباره نویسنده کتاب

هاوارد فاست^۱ به سال ۱۹۱۴ در شهر نیویورک و در خانواده‌ای کارگری دیده به جهان گشود. پس از به پایان رساندن دورهٔ دبیرستان چند سالی را به کارگری گذراند و سپس با اندک پساندازش در آکادمی ملی طراحی نیویورک به تحصیل پرداخت، اما در نیمه راه آن را رها ساخت.

فاست، نویسنده‌ی راز هفده سالگی آغاز کرد و نخستین داستان بلندش به نام دو دره^۲ را در سال ۱۹۳۳ م به چاپ رساند. در سال ۱۹۳۷ م، پس از انتشار داستان کوتاه‌ش به نام بچه‌ها^۳ در هفته‌نامه استوری^۴ توانست با درآمد آن از کارگری دست کشد و تمامی هم خود را وقف نوشتن کند.

پاگرفتن فاشیسم در اروپا، فاست جوان را به سازمان‌های چپ متمایل ساخت. او از سال ۱۹۴۰ م از سوی «کمیته فعالیت‌های ضدامریکایی» مجلس نمایندگان امریکا، به اتهام اهانت به کنگره، و خودداری از افشای فعالیت‌های «کانون پناهندگان ضدفاشیست»، به زندان افتاد. اما پس از آزادی از زندان بار دیگر در سال ۱۹۵۳ م از سوی همان کمیته، به عنوان آنکه مورد حمایت اتحاد شوروی است، تحت بارجوبی قرار گرفت. ولی این بار نیز، با استناد به متمم پنجم قانون اساسی، از اعتراف به عضویت در حزب کمونیست امریکا سر باز زد.

فاست، در سال ۱۹۵۲ م از سوی حزب کارگر نامزد نمایندگی در کنگره

1. Howard Fast

2. Two Valleys

3. Children

4. Story

نسل دوم

گردید، اما بدان راه نیافت. او، به رغم دریافت جایزه بین‌المللی صلح استالین در سال ۱۹۵۴ م در سال ۱۹۵۷ از حزب کمونیست امریکا کناره‌گیری کرد و در کتاب خدای برهنه^۱ علت این کناره‌گیری و همچنین سرخورده‌گشایش از استالینیسم را فاش ساخت. او در این کتاب، حساب جهانی‌بینی اش را از حساب حزب کمونیست امریکا جدا می‌سازد و با سخنانی بس‌گزندۀ حزب را به باد نکوهش می‌گیرد. اما باید دانست که کناره‌گیری وی از حزب، به مفهوم گستین از یک اردوگاه و پیوستن به اردوگاهی دیگر نبود؛ زیرا او، همچون گذشت، با قلم توانایش به سیزی با ستم و خودکامگی صاحبان زر و زور ادامه داد.

پال نویف^۲، نویسنده و نقده‌نویس امریکایی، در ژوئن ۱۹۵۷ در هفته‌نامه ادبی نیویورک تایمز درباره خدای برهنه چنین نوشت:

«زمانی دراز، فاست را کمونیستی می‌دانستند بدمنش و شیطان‌صفت که به دشواری می‌شد انسانش نامید، اما اکنون که او چونان آرمان‌گرایی آرمان باخته به ما چهره می‌نمایاند، درمی‌یابیم که نه تنها نویسنده‌ای صادق و صمیمی است که بسیار هم نیک‌منش و آدمی خواست. اگر به انگیزه‌های او پی‌بریم و پیامش را به گوش جان بشنویم، به ناچار می‌بذریم که انساندوستی و آرمانخواهی او، حتی در دوران عضویتش در حزب کمونیست، ژرف و بی‌غش بوده است.»

فاست، نویسنده‌ای است پرکار. او نویشهای بسیار و پربار دارد و چون بیشتر نویشهایش پرامون شخصیت‌ها و رویدادهای تاریخی دور می‌زند، به نویسنده داستان‌های تاریخی شهرت یافته است. از پرکاری وی همان بس که بدانیم، در مدت سه سال داستان بلند نوشت؛ شکست ناپذیر^۳ سال ۱۹۴۲ م. همشهری تام‌پین^۴ سال ۱۹۴۳ م و راه آزادی^۵ سال ۱۹۴۴ م.

فاست، در آفرینش و بازآفرینی شخصیت‌های داستان‌هایش به شیوه‌ای تازه روی می‌آورد، تار و پود شخصیت‌های داستان‌های او از خیال بافته نشده‌اند. این شخصیت‌ها انسان‌هایی واقعی‌اند، گویی گوشت و پوست و خون دارند، جان دارند. هیچ یک از آنان، یگانه و از تافه جدا بافته نیستند. رشت‌اند و زیبا، توانایند و ناتوان، پلیدند و فرهیخته؛ انسانند با همه نیکی‌ها و

حوله‌رثه تویستنده

یتی‌ها، و هتر فاست هم در همین است. او هوشمندانه به شخصیت‌های داستان‌هایش کمال نمی‌بخشد، زیرا می‌داند که انسان کامل وجود ندارد. فراتر از آن، فاست این شخصیت‌ها را در زمان و مکان خودشان قرار می‌دهد و آنگاه به نوشتن زندگی نامه‌هایشان می‌پردازد، نه آنکه از ژرفای تاریخ سروشناس کشد و با معیارهای امروزی تصویرشان کند. تامس لسک^۶، نویسنده و نقده‌نویس امریکایی، در این باره می‌نویسد:

«هاوارد فاست، داستان تاریخی نویسی است از سخنخی دیگر. در توشه‌های او مسائل جنسی، قدره‌بندی، ماجراهای سراسر زد خورده و چاشنی‌های رایج در این هنر جایی ندارند. صحنه رویدادها هرگز تحت الشاعع زرق و برق و عظمت صحنه‌آرایی‌ها قرار نمی‌گیرند. او تاریخ ماو یا افسانه‌های کهن را از دید امروزیان نمی‌نگرد و همچون تامس مان در بازآفرینی افسانه یوسف اندیشه‌های روشنفکرانه سده بیست را در ماجراهای سده‌های گذشته نمی‌گنجاند. آنچه فاست را همواره مجدوب می‌سازد، والایی انسان‌هایی است که به تنایی و یا همپای دیگران تمامی توان و گاه جان خود را وقف آن می‌کنند که ارج و متزلت واقعی انسان را بدو بازگردانند.»

فاست، نویسنده‌ای است انساندوست و انسانی ستایشگر آزادی و آزادگی. او در همه داستان‌هایش از جمله اسپارتاكوس، شکست ناپذیر، راه آزادی و نسل دوم^۷ نه تنها چهره انسانی اش که توانایی شگرفش در نویسنده‌گی را به ما می‌نمایاند.

گرچه این نویسنده توانا و آزاده در میهن خود، آنجاکه مجسمه آزادی سر بر آسمان می‌سايد، همواره مورد بی‌مهری مدعيان دموکراسی! بوده است! اما شیفتگان راستین آزادی چه در کشورش و چه در سراسر جهان به نوشه‌های او مهر می‌ورزند؛ تا آنجاکه راه آزادی تنها در ظرف پنج سال هشت‌بار تجدید چاپ می‌شود.

فاست، همواره انسانیت را پاس داشته و بر ناانسان‌ها تاخته است. پس باید پذیرفت که، هاوارد فاست سترگی است از آزادگان و بزرگی است از نویسنده‌گان سده بیستم.

خ.۵